

ske i mange henseender, så den debat synes jeg at vi fortjener at tage på en anden måde.

Så vil jeg godt dertil føje, og det, jeg siger nu, er måske endnu mere sprængfarligt. Det er noget, som en af mine meget nære venner, der er bøsse, gjorde mig opmærksom på. Han siger, at de homoseksuelle, der vil have børn, ikke helt har gjort sig klart, hvem de selv er. De har ikke forstået deres egen erotik. Deres forhold til børn, som de kan få et meget, meget stærkt forhold til, er en anden rolle.

Der er rigeligt med børn, der trænger til andre voksne, der har kræfter, der har menneskeligt overskud til at være hos dem. Jeg tror, at de, der i deres omgangskreds har homoseksuelle, altså bøsser og lesbiske, der er knyttet til deres børn, ved, hvilken fantastisk rolle de kan spille i deres liv som nogle af dem, der har tid og overskud, uden at de partout behøver at tjekke, om deres egne gener er med.

Lad det så være det sidste, jeg får sagt: Det, som undrer mig, når jeg diskuterer de her ting med de lesbiske, er deres genetiske fiksering. Nogle af dem er så utrolig optaget af, at det er deres egne gener, der går videre i de der børn. De fleste, jeg kender, ved godt, det er vigtigt, at barnet også kan have adgang til sin far.

Men mange af dem mener, at barnets oplevelse af, hvordan det genetisk er blevet til, er fuldstændig ligegyldig. Så kendskabet til faren eller muligheden for at få kendskab til faren, så han i hvert fald kan glimre ved sit fravær, er noget pladder. Det behøver man ikke at interessere sig for. Det er helt i orden, at der kan komme to kvinder med hinanden i hånden og sige, vi vil gerne have et barn sammen. Det burde jo ligne en fjernsessag, hvis de går og bilder barnet ind, at de kan få det. Men det påfaldende, synes jeg, er, at den genetiske fiksering, som vi møder i en utrolig grad, ikke også drejer sig om barnets ret til genetisk kendskab til faren.

Disse synspunkter har ikke ret meget med det forslag, som ligger her, at gøre. Det er et dårligt forslag. Vi stemmer imod det. Vi gør det i enighed, fordi forslaget er dårligt. Vi er meget, meget uenige om emnet i øvrigt, men ikke om at afvise det her forslag.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Margrete Auken læser op, at vores forslag går ud på, at insemination kun må ske, når der er læger til stede. Det står der ikke nogen steder

i vores forslag. Der står derimod, at det kun må ske under en læges ansvar, og det er noget helt andet. Det kan være en sundhedsplejerske, sygeplejerske, jordemor, eller hvem der nu er, men det skal være under en læges ansvar. Det er bestemt ikke det samme, sagt til fru Margrete Auken.

Jeg har hørt fru Margrete Aukens irritation over vores forslag tidligere, men jeg er dog enig med fru Margrete Auken i, at det er grotesk at kalde mænd for det grå marked. Jeg er også enig i Erling Tidemanns bekymring, når han siger, at det er problematisk, at vi adskiller hele vores produktion af børn fra erotikken. Vi skal egentlig også tænke på, at vi i den her debat nærmest er i færd med at reducere mænd til sæddonorere.

Jeg har fået breve også fra flere lesbiske og bøsser, som er enige med Kristeligt Folkeparti i hensynet til børn, og som derfor faktisk afstår fra at få børn.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er godt klar over, at der i forslaget ikke står, at det partout skal være en læge, der foretager det. Men bare det, at der står, at det skal foregå under en læges ansvar, er nok til, at jeg synes, det er noget sludder, for man kan lave det masser af steder. Jeg mener virkelig ikke, vi kan lovgive om det. Det er et absurd samfund, vi får ud af det, hvis vi siger, det er foregået på alle mulige andre måder. Jeg synes altså, det er et vrøvlet forslag.

Lad mig så for tydelighedens skyld lige sige, at når man har snakket om sammenhængen mellem det erotiske og reproduktionen, ligger der jo ikke deri, at kvinder på f.eks. min alder ikke kan have fornøjelse af erotik, selv om vi er langt på den anden side af der, hvor vi laver børn ved hjælp af det. Det er sagt for tydelighedens skyld. Jeg hørte lige en sidebemærkning om, at det kunne forstås sådan. Hvis folk kan forstå det sådan, hvad jeg ikke havde taget højde for – jeg må indrømme, at det ikke var indgået i mine overvejelser – tager jeg gerne højde for det, for man skal jo også tage hensyn til sine medmennesker. Så lad mig sige, at det ikke var det, jeg mente med det.

KL. 11.30

Formanden:

Så er det fru Line Barfod som ordfører.